

Milli yüksəlişin 14 İyul Günü

XX əsrin son 30 ili və XXI əsrin başlanğıcında Azərbaycana rəhbərlik bilavasitə dünya şöhrətli dövlət və siyasət xadimi, çoxəsrlik ictimai-siyasi tariximizdə ilk dəfə ümummilli lider statusu qazanmış Heydər Əliyev oğlu Əliyevin adı ilə bağlıdır. Ulu öndər 1969-cu ildən Azərbaycan Sovet Sosialist Respublikasına rəhbərlik etmiş, 1993-cü ildən isə 10 il müddətində müstəqil Azərbaycan Respublikasının dövlət başçısı – Prezidenti olmuşdur.

Azərbaycanı müstəqillik epoxasına hazırlamış tarixi intibah

Tarixdə nadir hadisələrdəndir ki, Azərbaycan xalqının qüdrətli oğlu Heydər Əliyev iki fərqli ictimai-siyasi quruluşda öz ölkəsinə rəhbərlik etmişdir. Ulu öndər hər iki sistemdə görkəmli dövlət və siyasət xadimi, fenomenal qurucu rəhbər kimi Azərbaycanın iqtisadiyyatını möhkəmlətməmiş, onun şöhrətini, nüfuzunu yüksəklərə qaldırmış, milli mənafeyini, mədəniyyət və mənafeyini qorumuş və inkişaf etdirmişdir.

1969-cu ilin 14 iyunundan başlamış birinci dövrdə – sovet Azərbaycanına rəhbərlik illərində əsl xalq lideri, Vətən təəssübkeşi Heydər Əliyev respublikamızı keçmiş SSRİ-də bütün sahələrdə öncül yerlərdən birinə çıxartmış, sosial-iqtisadi və mədəni sahələrdə həyata keçirilən tədbirlər və uzaqgörən siyasət nəticəsində qazanılan nailiyyətlər ölkəmizin dövlət müstəqilliyi dövrü üçün mühüm sosial-iqtisadi və mədəni baza,

təməl rolunu oynamışdır. İstər sovetlər birliyi, istərsə də müstəqil Azərbaycan Respublikası dövründə xalqına, Vətəninə sədaqətlə, ləyaqətlə xidmət Heydər Əliyevin mübarizə devizi və həyat ideali olmuşdur. Ulu öndər emək və ictimai fəaliyyətinin ilk dövrlərindən özünün şəxsi keyfiyyətləri ilə fərqlənmiş, ən yüksək rəhbərlik səviyyəsinə qalxmışdır.

Heydər Əliyev emək fəaliyyətinə Naxçıvan Muxtar Sovet Sosialist Respublikasının Daxili İşlər Komissarlığında və Xalq Komissarları Sovetində başlamışdı. Onun yüksək işgüzarlığı və icraçılıq qabiliyyəti tezliklə aşkar olmuşdu. Naxçıvan MSSR Vilayət Partiya Komitəsi ona təhlükəsizlik orqanlarına işləməyə zəmanət vermişdi. Gənc çekist 1944-cü ildən bu orqanda fəaliyyətini uğurla davam etdirmiş, xidməti vəzifəsini daim layiqincə yerinə yetirmişdi.

(ardı 3-cü səhifədə)

(əvvəlki 1-ci səhifədə)

Gələcəyin milli lideri 1950-ci ildə Leningradda təhlükəsizlik orqanının ali Məktəbini bitirdikdən sonra Bakıda işləmiş, Dövlət Təhlükəsizliyi Komitəsində əks-kəşfiyyat şöbəsində bölmə rəisi təyin edilmişdi. Qeyd etmək lazımdır ki, o vaxt ilk dəfə idi ki, Heydər Əliyev azərbaycanlı kimi bölmə rəisi olmuşdu. 1953-cü ilin sonunda o, şöbə rəisi təyin olunmuşdu – bu da nadir hadisə idi. Şöbə rəisi kimi o, böyük çətinliklərlə qarşılaşsa da, bu orqanda sağlamlaşma aparmaq, yeni gənc kadrları işə qəbul etmək sahəsində böyük fəallıq göstərmişdi. Mehz onun iştirakı və rəhbərliyi ilə 1953-cü ildən təhlükəsizlik orqanlarında təmizləmə, milli kadrların irəli çəkilməsi prosesi başlamışdı. 1960-cı ildə təhlükəsizlik orqanlarında aparılan ixtisar nəticəsində 5 şöbə birləşdirilmiş və Heydər Əliyev bu şöbəyə rais təyin edilmişdi. Onun bilavasitə iştirakı ilə o zaman gənc kadrlar irəli çəkilmiş, DTK-da rəhbər vəzifələrdə azərbaycanlıların sayı artmışdı.

Heydər Əliyev 1964-cü ildə Azərbaycan SSR Nazirlər Soveti yanında Dövlət Təhlükəsizlik Komitəsi sədrinin müavini, 1967-ci ildə bu qurumun sədri vəzifəsinə irəli çəkilmişdi. Təhlükəsizlik Komitəsindəki fəaliyyəti zamanı o, Azərbaycan xalqının mənafeyini qorumağa, onun açıqkürümlü övladlarını əsassız təqiblərdən xilas etməyə çalışmışdı. Heydər Əliyev Təhlükəsizlik Komitəsində rəhbər vəzifədə işlədiyi vaxtda da milli xüsusiyyətlərin, milli mentalitetin, milli şəüurun inkişaf etdirilməsinin təmin edilməsinə xüsusi əhəmiyyət vermmişdi.

1969-cu il iyulun 14-də Azərbaycan xalqının tarixində onun sonrakı onilliklər boyu taleyini, inkişaf yolunu müəyyən etmiş, ciddi dönüş mərhələsinin başlanğıcı olmuş siyasi hadisə baş vermişdi. Süretili karyerasının təbii nəticəsi olaraq, nadir təşkilatçılıq qabiliyyəti və hədsiz enerjisi ilə Azərbaycan rəhbərliyində xüsusi seçilmiş Heydər Əliyev respublikanın ali siyasi lideri səviyyəsinə yüksəlmişdi. Həmin gün Azərbaycan Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsinin plenumu Heydər Əliyevə Azərbaycan SSR Dövlət Təhlükəsizliyi Komitəsinin sədri Heydər Əliyev Mərkəzi Komitənin birinci katibi seçilmişdi.

Plenumda keçmiş Sov.İKP MK-nın katibi İ.Kapitonov və Sov.İKP MK-nın bölmə müdiri Y.Starsev iştirak etmişdi. İ.Kapitonov çıxışında qeyd etmişdi ki, Azərbaycan yüksək inkişaf etmiş sənaye ölkəsidir. Çoxşəxli kənd təsərrüfatı strukturuna malikdir. Böyük miqyasda tikinti işləri aparılır. Elm və mədəniyyət inkişaf edir. Bir sözlə, respublikanın təsərrüfatı böyükdür, eyni zamanda, olduqca mürəkkəbdir. Respublikada bir çox problemlər, həll ediləməz vəzifələr, çətinliklər və çatışmazlıqlar vardır. Bütün bunlar və Azərbaycan KP MK-nın birinci katibi Vəli Axundovun səhətinə nəzərə alaraq Sov.İKP-nin Mərkəzi Komitəsi onun xahişini yerinə yetirərək başqa işə keçirilməsinə qərar almışdır.

Azərbaycan Kommunist Partiyasının 1969-cu il 14 iyul tarixli plenumu respublika partiya təşkilatının birinci katibliyinə namizəd məsələsini də müzakirə etmişdi. Bu məsələ o vaxta qədər Sovet İttifaqı Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsində xeyli müddət və hərtərəfli araşdırılmışdı. Birinci katib vəzifəsinə bir çox namizəd irəli sürülmüş və müzakirə edilmişdi. Ciddi və hərtərəfli öyrənilmədən sonra Sov.İKP Mərkəzi Komitəsi Heydər Əliyevin namizədliyi üzərində dayanmışdı. İ.Kapitonov plenum üzvlərinin Heydər Əliyevi yaxşı tanıdıqlarını nəzərə alaraq onun haqqında Mərkəzi Komitənin fikrini çatdıraraq demişdi: “Heydər Əliyev yoldaş obyektiv olaraq üstünlüyə malikdir. Ən böyük üstünlüyü ondadır ki, o, hələ cavandır. 1923-cü ildə anadan olub. Onun 46 yaşı vardır. Birinci katib vəzifəsinə 3 il, 5 il müddətinə yox, daha uzun müddətə seçmək lazımdır. Əliyev yoldaş bizim respublika partiya təşkilatında fəal iştirak edir. Partiyanın Mərkəzi Komitəsinin tərkibinə daxildir, respublika Ali Sovetinin üzvüdür. Əliyev yoldaş əməli fəaliyyətində yetkin siyasi savadlı işçi kimi özünü göstərmişdir. Sov.İKP Mərkəzi Komitəsində də biz onu belə qiymətləndiririk, Azərbaycan Kommunist Partiyasının Mərkəzi Komitəsinin bürosunda da sizin yoldaşlar belə qiymətləndirirlər. O, yaxşı təşkilatçidir, adamlarla işləməyi bacarır, bununla yanaşı, özünə və başqalarına qarşı tələbkardır. Sizə məlumat vermək istəyirəm ki, yoldaş Əliyev Sov.İKP MK Siyasi Bürosunun iclasına dəvət edilmiş, onunla söhbət aparılmışdır”.

Bütün bunları nəzərə alaraq, Sov.İKP-nin Siyasi Bürosu “Azərbaycan KP-nin Mərkəzi Komitəsinin Heydər Əliyevin KP MK-nın birinci katibi və büro üzvü seçilməsi barədə” təklifini plenum müzakirəsinə vermişdi. Plenuma sədrlik edən Azərbaycan KP MK-nın ikinci katibi S.Kozlov bu məsələ ilə bağlı heç kəsə sualı olmadığını bildirdikdən sonra sözü sabiq birinci katib Vəli Axundova vermişdi. O özünün xəstələndiyini,

3 aya yaxın Moskvada xəstəxanada yatdığını qeyd etmiş və səhətinin kəskinləşməsi ilə bağlı vəzifədən azad edilməsi haqqında xahişlə müraciət edərək, elmi işlə məşğul olmaq istədiyini bildirmişdi.

Respublikaya 10 il başçılıq edən Vəli Axundov plenumda Heydər Əliyev haqqında belə söyləmişdi: “Heydər Əliyevə xas olan bütün siyasi və iş keyfiyyətləri söyləməyə imkan verir ki, o, respublikaya layiqincə rəhbərlik edəcək, böyük və çətin işin öhdəsindən bacarıqla gələcək. O, kifayət qədər savadlı, hərtərəfli hazırlıqlı yüksək intellektə malikdir. O, bütün kadrlara qarşı eyni dərəcədə düzgün mövqedədir, çünki kifayət qədər obyektiv, vicdanlı və layiqli insandır. Dzerjinski demişdi ki, “çəkistin” isti ürəyi, aydın ağılı, təmiz əli olmalıdır. Bütün bu keyfiyyətlər Heydər Əliyevə məxsusdur və mən əminəm ki, respublikaya başçılıq edərkən o, bu cəhətlərindən istifadə edərək respublikanın gözəl adət-ənənələrini layiqincə davam etdirəcək”.

Plenum Vəli Axundovun xahişini təmin etmişdi, səhətinə və elmi işlərlə məşğul olmaq arzusunu nəzərə alıb, (artıq o, Respublika Elmlər Akademiyasının vitse-prezidenti vəzifəsinə seçilmişdi) onu Azərbaycan KP-nin rəhbərliyindən azad etmişdi. Heydər Əliyevin Azərbaycan KP MK-nın birinci katibi və büro üzvü seçilməsi məsələsi səsvərməyə qoyulmuşdu. Onun, eyni zamanda, Azərbaycan KP MK üzvlüyünə namizədlikdən MK-nın

Azərbaycanı müstəqillik epoxasına hazırlamış tarixi intibah

üzvü seçilmək məsələsinə də baxılmışdı.

Plenum yekdilliklə Heydər Əliyevə səs vermiş və o, AKP MK-nın birinci katibi vəzifəsinə seçilmişdi. Plenumda çıxış edən Heydər Əliyev göstərmişdi ki, o, tam məsuliyyətlə qarşıda duran çətin və mürəkkəb vəzifələri anlayır və öz əməli işində bunların həlli üçün əlindən gələni əsirgənməyəcək: “Mən bütün büro üzvlərinin köməyinə ümid edirəm və hesab edirəm ki, birgə, mehriban əməkdaşlığımız gələcək uğurlarımıza gözəl zəmin yaradacaqdır”.

Azərbaycan KP MK-nın 14 iyul 1969-cu il tarixli plenumu yekdilliklə qərar almışdı:

- V.Y.Axundovun səhətinə görə və Azərbaycan SSR EA-nın vitse-prezidenti seçilməsi ilə əlaqədar olaraq onun Azərbaycan Kommunist Partiyasının Mərkəzi Komitəsinin birinci katibi vəzifəsinə və büro üzvlüyündən azad edilməsi haqqında xahişi təmin edilsin.

- Heydər Əliyev Azərbaycan KP Mərkəzi Komitəsinin birinci katibi və büro üzvü seçilsin.
- Heydər Əliyev Azərbaycan Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsinin birinci katibi və büro üzvü seçilsin.

- Sov.İKP Mərkəzi Komitəsinin birinci katibi seçildən bir ay sonra Azərbaycan KP MK-nın 1969-cu il avqust plenumu keçmiş və geniş, analitik məruzə ilə çıxış etmişdi. Məruzədə respublika iqtisadiyyatında yaranmış acınacaqlı vəziyyət böyük prinsipliliklə dərin və hərtərəfli təhlil edilmiş və xalq təsərrüfatına, mədəni quruculuğa rəhbərlikdə buraxılmış ciddi nöqsanlar və çatışmazlıqlar bəyan edilmişdi. Bu proqram məruzə bütün təşkilatları dövlət və əmək intizamını möhkəmlətməyə, respublikada mənəvi-psixoloji mühiti sağlamlaşdırmağa istiqamətləndirilmişdi.

Bu nöqsanların nəticəsində Azərbaycanada 1966–1970-ci illərdə bütünülklə sənaye üzrə müəyyən edilmiş vəzifələr yerinə yetirilməmişdi. Bu dövrdə əmək məhsuldarlığının azalması hesabına artım norması xeyli aşağı düşmüşdü. Məsələn, yekdillikdə Azərbaycan sənayesində əmək məhsuldarlığı nəzərdə tutulan 48,7 faiz əvəzinə, 26,8 faiz artmışdı.

1969-cu ildən əvvəlki dövrdə Azərbaycanın kənd təsərrüfatı olduqca geridə qalmış vəziyyətdə idi. Azərbaycan SSR istehsal planlarının yerinə yetirilməsi, kənd təsərrüfatı bitkilərinin, heyvandarlığın məhsuldarlığı, texnikadan və suvarılan torpaqlardan istifadə edilməsi, əmək məhsuldarlığı, rentabellik cəhətdən SSRİ-də ən aşağı yerlərdən birini tuturdu. Hələ 1969-cu ilin avqustunda Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə keçirilən Azərbaycan KP MK-nın il plenumunda respublika kənd təsərrüfatının vəziyyəti hərtərəfli təhlil edilmiş, sahəyə rəhbərlikdə, aqrar siyasətin həyata keçirilməsində böyük nöqsanlar və çatışmazlıqlar

tərəqqinin nailiyyətlərinin istehsalat təbiiqinə görə, ictimai əməyin məhsuldarlığına görə, respublika ümumittifaq göstəricilərindən geridə qalırdı. 1965-ci ildə 1940-cı ilə nisbətən Azərbaycanda məcmu ictimai məhsul 3,6 dəfə, sənaye məhsullarının həcmi 4 dəfə artmışdı. Lakin ititifaq dövləti üzrə bu göstəricilər müvafiq surətdə 5,7 və 7,9 dəfəyə çatırdı. Azərbaycan SSR milli gəlirin həcminə görə SSRİ səviyyəsindən 2 dəfə, əsas fondlara görə 1,8 dəfə, kapital qoyuluşu üzrə 1,7 dəfə geri qalırdı.

Neft sənayesi, energetika, qara metallurgiya, kimya və neft kimyası sənayesində işlərin fasiləsiz aparılması pozulur, bir çox sahələrin texniki-iqtisadi göstəriciləri aşağı düşürdü. Respublikanı belə bir ağır vəziyyətdən qurtarmaq üçün çıxış yolu axtarılmaq lazım idi. İqtisadiyyatın inkişafı üçün prinsip etibarilə yeni konseptual proqram işlənməsi, xalq təsərrüfatında köklü struktur dəyişiklikləri həyata keçirilməsi, təsərrüfatın inkişafı üçün yeni metodlar təbiiq edilməsi və i.a. zəruri vəzifələr qarşıda dururdu. Bu çətin və mürəkkəb işlərin həyata keçirilməsində güclü, bacarıqlı təşkilatçı, cəsarətli bir rəhbərə ehtiyac var idi. Belə bir rəhbər mehz Heydər Əliyev oldu.

Heydər Əliyev Azərbaycan Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsinin birinci katibi seçildən bir ay sonra Azərbaycan KP MK-nın 1969-cu il avqust plenumu keçirmiş və geniş, analitik məruzə ilə çıxış etmişdi. Məruzədə respublika iqtisadiyyatında yaranmış acınacaqlı vəziyyət böyük prinsipliliklə dərin və hərtərəfli təhlil edilmiş və xalq təsərrüfatına, mədəni quruculuğa rəhbərlikdə buraxılmış ciddi nöqsanlar və çatışmazlıqlar bəyan edilmişdi. Bu proqram məruzə bütün təşkilatları dövlət və əmək intizamını möhkəmlətməyə, respublikada mənəvi-psixoloji mühiti sağlamlaşdırmağa istiqamətləndirilmişdi.

Bu nöqsanların nəticəsində Azərbaycanada 1966–1970-ci illərdə bütünülklə sənaye üzrə müəyyən edilmiş vəzifələr yerinə yetirilməmişdi. Bu dövrdə əmək məhsuldarlığının azalması hesabına artım norması xeyli aşağı düşmüşdü. Məsələn, yekdillikdə Azərbaycan sənayesində əmək məhsuldarlığı nəzərdə tutulan 48,7 faiz əvəzinə, 26,8 faiz artmışdı.

1969-cu ildən əvvəlki dövrdə Azərbaycanın kənd təsərrüfatı olduqca geridə qalmış vəziyyətdə idi. Azərbaycan SSR istehsal planlarının yerinə yetirilməsi, kənd təsərrüfatı bitkilərinin, heyvandarlığın məhsuldarlığı, texnikadan və suvarılan torpaqlardan istifadə edilməsi, əmək məhsuldarlığı, rentabellik cəhətdən SSRİ-də ən aşağı yerlərdən birini tuturdu. Hələ 1969-cu ilin avqustunda Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə keçirilən Azərbaycan KP MK-nın il plenumunda respublika kənd təsərrüfatının vəziyyəti hərtərəfli təhlil edilmiş, sahəyə rəhbərlikdə, aqrar siyasətin həyata keçirilməsində böyük nöqsanlar və çatışmazlıqlar

açıqlanmış, kənd təsərrüfatının inkişaf etdirilməsinin perspektiv planları müəyyən edilmişdi.

Respublikanın yeni rəhbəri Heydər Əliyev sənaye sahəsində də mövcud nöqsanları aşkara çıxarmış və onun fasiləsiz, möhkəm və daha səmərəli inkişaf xətti müəyyən edilmişdi. Lakin ititifaq dövləti üzrə bu göstəricilər müvafiq surətdə 5,7 və 7,9 dəfəyə çatırdı. Azərbaycan SSR milli gəlirin həcminə görə SSRİ səviyyəsindən 2 dəfə, əsas fondlara görə 1,8 dəfə, kapital qoyuluşu üzrə 1,7 dəfə geri qalırdı.

Neft sənayesi, energetika, qara metallurgiya, kimya və neft kimyası sənayesində işlərin fasiləsiz aparılması pozulur, bir çox sahələrin texniki-iqtisadi göstəriciləri aşağı düşürdü. Respublikanı belə bir ağır vəziyyətdən qurtarmaq üçün çıxış yolu axtarılmaq lazım idi. İqtisadiyyatın inkişafı üçün prinsip etibarilə yeni konseptual proqram işlənməsi, xalq təsərrüfatında köklü struktur dəyişiklikləri həyata keçirilməsi, təsərrüfatın inkişafı üçün yeni metodlar təbiiq edilməsi və i.a. zəruri vəzifələr qarşıda dururdu. Bu çətin və mürəkkəb işlərin həyata keçirilməsində güclü, bacarıqlı təşkilatçı, cəsarətli bir rəhbərə ehtiyac var idi. Belə bir rəhbər mehz Heydər Əliyev oldu.

Heydər Əliyev Azərbaycan Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsinin birinci katibi seçildən bir ay sonra Azərbaycan KP MK-nın 1969-cu il avqust plenumu keçirmiş və geniş, analitik məruzə ilə çıxış etmişdi. Məruzədə respublika iqtisadiyyatında yaranmış acınacaqlı vəziyyət böyük prinsipliliklə dərin və hərtərəfli təhlil edilmiş və xalq təsərrüfatına, mədəni quruculuğa rəhbərlikdə buraxılmış ciddi nöqsanlar və çatışmazlıqlar bəyan edilmişdi. Bu proqram məruzə bütün təşkilatları dövlət və əmək intizamını möhkəmlətməyə, respublikada mənəvi-psixoloji mühiti sağlamlaşdırmağa istiqamətləndirilmişdi.

Bu nöqsanların nəticəsində Azərbaycanada 1966–1970-ci illərdə bütünülklə sənaye üzrə müəyyən edilmiş vəzifələr yerinə yetirilməmişdi. Bu dövrdə əmək məhsuldarlığının azalması hesabına artım norması xeyli aşağı düşmüşdü. Məsələn, yekdillikdə Azərbaycan sənayesində əmək məhsuldarlığı nəzərdə tutulan 48,7 faiz əvəzinə, 26,8 faiz artmışdı.

1969-cu ildən əvvəlki dövrdə Azərbaycanın kənd təsərrüfatı olduqca geridə qalmış vəziyyətdə idi. Azərbaycan SSR istehsal planlarının yerinə yetirilməsi, kənd təsərrüfatı bitkilərinin, heyvandarlığın məhsuldarlığı, texnikadan və suvarılan torpaqlardan istifadə edilməsi, əmək məhsuldarlığı, rentabellik cəhətdən SSRİ-də ən aşağı yerlərdən birini tuturdu. Hələ 1969-cu ilin avqustunda Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə keçirilən Azərbaycan KP MK-nın il plenumunda respublika kənd təsərrüfatının vəziyyəti hərtərəfli təhlil edilmiş, sahəyə rəhbərlikdə, aqrar siyasətin həyata keçirilməsində böyük nöqsanlar və çatışmazlıqlar

inkişafında buraxılmış səhvlərin inkişaf etdirilməsinin perspektiv planları müəyyən edilmişdi.

Respublikanın yeni rəhbəri Heydər Əliyev sənaye sahəsində də mövcud nöqsanları aşkara çıxarmış və onun fasiləsiz, möhkəm və daha səmərəli inkişaf xətti müəyyən edilmişdi. Lakin ititifaq dövləti üzrə bu göstəricilər müvafiq surətdə 5,7 və 7,9 dəfəyə çatırdı. Azərbaycan SSR milli gəlirin həcminə görə SSRİ səviyyəsindən 2 dəfə, əsas fondlara görə 1,8 dəfə, kapital qoyuluşu üzrə 1,7 dəfə geri qalırdı.

Neft sənayesi, energetika, qara metallurgiya, kimya və neft kimyası sənayesində işlərin fasiləsiz aparılması pozulur, bir çox sahələrin texniki-iqtisadi göstəriciləri aşağı düşürdü. Respublikanı belə bir ağır vəziyyətdən qurtarmaq üçün çıxış yolu axtarılmaq lazım idi. İqtisadiyyatın inkişafı üçün prinsip etibarilə yeni konseptual proqram işlənməsi, xalq təsərrüfatında köklü struktur dəyişiklikləri həyata keçirilməsi, təsərrüfatın inkişafı üçün yeni metodlar təbiiq edilməsi və i.a. zəruri vəzifələr qarşıda dururdu. Bu çətin və mürəkkəb işlərin həyata keçirilməsində güclü, bacarıqlı təşkilatçı, cəsarətli bir rəhbərə ehtiyac var idi. Belə bir rəhbər mehz Heydər Əliyev oldu.

Heydər Əliyev Azərbaycan Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsinin birinci katibi seçildən bir ay sonra Azərbaycan KP MK-nın 1969-cu il avqust plenumu keçirmiş və geniş, analitik məruzə ilə çıxış etmişdi. Məruzədə respublika iqtisadiyyatında yaranmış acınacaqlı vəziyyət böyük prinsipliliklə dərin və hərtərəfli təhlil edilmiş və xalq təsərrüfatına, mədəni quruculuğa rəhbərlikdə buraxılmış ciddi nöqsanlar və çatışmazlıqlar bəyan edilmişdi. Bu proqram məruzə bütün təşkilatları dövlət və əmək intizamını möhkəmlətməyə, respublikada mənəvi-psixoloji mühiti sağlamlaşdırmağa istiqamətləndirilmişdi.

Bu nöqsanların nəticəsində Azərbaycanada 1966–1970-ci illərdə bütünülklə sənaye üzrə müəyyən edilmiş vəzifələr yerinə yetirilməmişdi. Bu dövrdə əmək məhsuldarlığının azalması hesabına artım norması xeyli aşağı düşmüşdü. Məsələn, yekdillikdə Azərbaycan sənayesində əmək məhsuldarlığı nəzərdə tutulan 48,7 faiz əvəzinə, 26,8 faiz artmışdı.

1969-cu ildən əvvəlki dövrdə Azərbaycanın kənd təsərrüfatı olduqca geridə qalmış vəziyyətdə idi. Azərbaycan SSR istehsal planlarının yerinə yetirilməsi, kənd təsərrüfatı bitkilərinin, heyvandarlığın məhsuldarlığı, texnikadan və suvarılan torpaqlardan istifadə edilməsi, əmək məhsuldarlığı, rentabellik cəhətdən SSRİ-də ən aşağı yerlərdən birini tuturdu. Hələ 1969-cu ilin avqustunda Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə keçirilən Azərbaycan KP MK-nın il plenumunda respublika kənd təsərrüfatının vəziyyəti hərtərəfli təhlil edilmiş, sahəyə rəhbərlikdə, aqrar siyasətin həyata keçirilməsində böyük nöqsanlar və çatışmazlıqlar

inkişaf etdirilməsinə nail olurdu. O, kənd təsərrüfatı məhsulları istehsalında böyük imkanlara malik olan pambıqçılığın geridə qalmasından ciddi narahat olur, bu sahənin inkişaf etdirilməsi üçün əməli tədbirlər həyata keçirirdi.

Heydər Əliyev bu məsələdən danışarkən deyirdi: “Pambıq sahələrindən səmərəli istifadə edilməyindən kəndi ondan lazımı mənfəət götürə bilmirdi. Bu işi alimlərlə, iqtisadçılarla götür-qoy etdim, məlum oldu ki, Azərbaycanın bir neçə rayonunda pambıq istehsalı çox səmərəlidir. Amma rayon da var ki, pambıq xeyir vermir, onu başqa bitkilərlə əvəz etmək lazımdır. Məsələn, 1969-cu ildə 30–32 rayonda pambıq əkilirdi, 1982-ci ildə isə cəmi 18 rayonda”.

Vəziyyəti elmi əsaslarla aydınlaşdırmaq məlum olmuşdu ki, bəzi rayonlarda pambıqçılıq səmərəli olmadığı üçün orada pambıq əkməyi məqsəduyağın deyil, bəzi rayonlarda isə pambıqçılıq səmərəli olmasına baxmayaraq, torpaqlardan lazımcına istifadə edilmir, torpaqların hamısı əkilir. Məsələn, pambıqçılıq üçün daha yararlı, geniş torpaq sahəsi olan Sabirabad rayonunda torpaq sahələrindən səmərəli istifadə edilmirdi. Ona görə də 1969–1971-ci illərdə bu rayonda 20 min ton pambıq istehsal edilirdi. Xeyli boş torpaqlardan istifadə edilmirdi. Heydər Əliyevin göstərişi ilə istifadə edilməyən boş torpaqlar əkilməyə başlayan sonra 80–90 min ton pambıq istehsal edildi.

Yaxud Zəngilan və başqa rayonlarda isə torpaqlar pambıqçılıq üçün səmərəli deyildi. Ona görə də həmin rayonlardan pambıqçılıq başqa səmərə verən sahə ilə əvəz edildi.

Azərbaycan KP MK-nın birinci katibi Heydər Əliyev kənd təsərrüfatını inkişaf etdirməklə Azərbaycanın ayrı-ayrı bölgələrində kənd təsərrüfatı məhsulları istehsalına xüsusi əhəmiyyət verirdi. Məsələn, Lənkəran zonasında ən tez yetişən, ən fərarəz vəzifələri istehsalı üçün qayd edilmişdi. Azərbaycan rəhbəri Heydər Əliyev çıxışında respublikada pambıqçılığın vəziyyətini təhlil etmiş, imkanları bir də nəzərdən keçirərək 450 min ton pambıq istehsal etmək imkanı olduğunu bildirmişdi. Sov.İKP MK-nın Baş katibi L.Brejnev Heydər Əliyevin pambıqçılığı inkişaf etdirmək məqsədilə həyata keçirdiyi tədbirlərə yüksək qiymət vermişdi. O, Heydər Əliyevin kənd təsərrüfatını inkişaf etdirmək üçün SSRİ rəhbəri L.Brejnev Bakıya gəlmiş, Azərbaycanın götürdüyü artırılmış öhdəliklə əlaqədar demişdi: “Hələ bu yaxınlarda Azərbaycanın əvvəlki rəhbərlər pambığa xor baxmaq əhval-ruhiyyəsi yaradıldı. İndi Azərbaycan bu işi yüksəyə qaldırılmışdır”.

Artıq ardıcıl olaraq respublikada geridə qalan təsərrüfat sahələrinin inkişaf etdirilməsinin düzgün elmi yolları müəyyən edilirdi. Heydər Əliyev elmin nailiyyətlərini və kənd təsərrüfatında struktur dəyişiklikləri edilməsi, yeni ehtiyat mənbələrinin mədəna çıxarılması və istifadə edilməsi yolu ilə kənd təsərrüfatında geriliyə son qoyulmasına, onun

təsərrüfatının yüksəlişini təmin edən əsas amillərdən olmuşdu. Bundan başqa, həmin dövrdə mexanikləşdirmə, meliorasiya və kimyalaşdırma da kənd təsərrüfatının inkişafında əsas amillərdən idi.

Azərbaycan KP MK-nın birinci katibi Heydər Əliyev kənd təsərrüfatında yaranmış vəziyyəti dərinlən araşdırıb nöqsanların aradan qaldırılmasının, planların həyata keçirilməsinin təxirəsalınmaz bir məsələ olduğunu önə çəkərək, Sov.İKP Mərkəzi Komitəsinə müraciət etmişdi. Heydər Əliyevin təkliflərinə əsasən Sov.İKP Mərkəzi Komitəsi və SSRİ Nazirlər Soveti 1970-ci il iyulun 23-də “Azərbaycan SSR-də kənd təsərrüfatını inkişaf etdirmək üzrə tədbirlər haqqında” qərar qəbul etmişdi. Bu qərarda nəzərdə tutulan vəzifələrin həyata keçirilməsi və bununla yanaşı, Heydər Əliyevin kənd təsərrüfatının inkişafına daim qayğısı nəticəsində, artıq 1975-ci ildə Azərbaycan kənd təsərrüfatı sahəsində ciddi yüksəliş baş vermişdi. 1975-ci ildə kənd təsərrüfatının ümumi məhsulu 1 milyard 572 milyon manat təşkil edirdi. 1969-cu ildə isə bu rəqəm 999 milyon manat idi. Deməli, 1969-cu ilə nisbətən artım 57 faiz olmuşdu.

Bu dövrə kimi toplanmış təcrübəni ümumiləşdirərək və qarşıdakı dövrdə kənd təsərrüfatını inkişaf etdirmək imkanlarını təhlil edərək Heydər Əliyev yenidən Azərbaycan KP Mərkəzi Komitəsi adından respublikanın kənd təsərrüfatını daha da inkişaf etdirmək haqqında Sov.İKP Mərkəzi Komitəsinə müraciət etmişdi. 1975-ci il iyulun 9-da Sov.İKP MK və SSRİ Nazirlər Soveti “Azərbaycan SSR-də kənd təsərrüfatı istehsalının daha da intensivləşdirilməsi tədbirləri haqqında” qərar qəbul etmişdi.

1976-cı il iyulun 27-də Sov.İKP MK və SSRİ Nazirlər Sovetinin “1976-1980-ci illərdə respublikanın ayrı-ayrı sənaye sahələrinin inkişafına dair Azərbaycan Kommunist Partiyası MK-nın təklifinə baxılması-nın yekunları haqqında”, 1979-cu il fevralın 22-də Sov.İKP MK və SSRİ Nazirlər Sovetinin “Azərbaycan SSR-də kənd təsərrüfatı istehsalının daha da intensivləşdirilməsi və üzümçülüyün və şərabçılığın inkişafı haqqında” qərarı qəbul edilmişdi. Bu qərarların 1970–80-ci illərdə respublikanın sosial-iqtisadi inkişafının əsas istiqamətlərini müəyyən edilməsində mühüm əhəmiyyəti olmuşdu.

Heydər Əliyevin məqsəduyönlü təşkilatçılığı və rəhbərliyi sayəsində Azərbaycan sosial-iqtisadi və ictimai-siyasi sahədə dinamik sığrayış inkişaf meydana gəlmişdi və bu sürət plan tapşırıqlarının müvəffəqiyyətlə yerinə yetirilməsinə təmin etmişdi. Azərbaycan iqtisadiyyatının yenidən formalaşması və inkişafı başlanmışdı.

Heydər Əliyevin rəhbərliyi, təşkilatçılığı sayəsində 1970-ci ildən Azərbaycan həyatında əsaslı sığrayış dövrü başlanmışdı. Bu onun qiğın fəaliyyətinin nəticəsi idi. 1970-ci il start ili olmuşdu. Şəhər və kənd əməkçiləri illik planı vaxtından əvvəl və artıqlamla yerinə yetirmişdilər. 1970-ci ildə respublikada milli gəlirin artım sürəti əvvəlki ilədəkindən dörd dəfədən daha yüksək, 1966–1969-cu illərdəki göstəricilərdən, təqribən, 2 dəfə artmışdı. Respublika sənayesi 1970-ci ilin planını vaxtından əvvəl yerinə yetirərək, plandan əlavə 10 milyonlarla manatlıq məhsul buraxmışdı.

Sənaye məhsulunun istehsalı 8,6 faiz artmışdı ki, bu da əvvəlki dörd il ərzində orta illik artım sürətindən bir dəfə yarım çox idi. 1970-ci ildə Bakı sənayesinin müvəffəqiyyətlə yekunları nəticəsində əvvəlki illərdə də yerinə yetirilməyən tapşırıqlar ödənilmişdi və sənaye istehsalının həcminə dair beşilliyin tapşırıqları dekabrın 20-dək yerinə yetirilmişdi. Respublikanın ikinci böyük sənaye şəhəri olan Kirovabad (Gəncə) sənayesi 1970-ci il planını vaxtından əvvəl yerinə yetirmişdi. Tapşırıqdan əlavə, 13,6 milyon manatlıq məhsul satılmışdı.

Respublikada dövlətə əsas kənd təsərrüfatı məhsulları satışına dair planlar vaxtından əvvəl yerinə yetirilmişdi. 1970-ci ildə 1969-cu ilədəkindən 106 milyon manatdan artıq məhsul istehsal edilmişdi. 1970-ci ildə ümumi kənd təsərrüfatı məhsulu 15,4 faiz artmışdı, halbuki 1966-1969-cu illərdə artım orta hesabla 1,9 faiz olmuşdu. 1970-ci ildə respublikada pambıqçılıq tarixində ilk dəfə olaraq oktyabrın birinci yarısında pambıq tedarükü planı yerinə yetirilmişdi. Azərbaycan pambıqçıları 335 min ton pambıq təhvil vermişdilər.

Sov.İKP MK-nın Baş katibi 1970-ci il oktyabrın 2-də Bakıda Azərbaycan SSR və Azərbaycan Kommunist Partiyasının 50 illiyi münasibətilə keçirilən təntənəli iclasda çıxışında 1969 – 1970-ci illərdə görülən işlərə yüksək qiymət vermişdi.

Heydər Əliyevin respublikada apardığı genişmiqyaslı quruculuq işləri qısa müddətdə özünə böyük inam yaratmış, mərkəzin diqqətini Azərbaycanca yönəlmişdi. Beləliklə, Azərbaycanda kənd təsərrüfatı istehsalı get-gedə intensivləşdirilmiş və rayonlaşdırılmışdı. Bu da kənd

(ardı var)

İradə HÜSEYNOVA, Bakı Dövlət Universitetinin kafedra müdiri, professor, Əməkdar müəllim